

[Kinch-Jensen]

os hverken positivt eller negativt i forhold til det, der foreligger nu. Bare er vi enige i, at det kommer til at koste nogle penge.

Jeg synes også, det er vigtigt, når man snakker om disse ting, at man kigger lidt på de ældre i boligkvartererne, som der også er nævnt noget om i redegørelsen. Nu er det jo sådan, at vi klart har bygget vores by op på en måde, hvor der ikke er taget hensyn til de svagere grupper, som ikke er med i kapløbet på vejene, i fabrikkerne og på andre arbejdsområder. Parcelhusområderne er dér, hvor vi bor. Så er der et sted, hvor vi køber ind, og et tredje sted, hvor vi arbejder – for dem, der nu gør det – og her er det tydeligt, at byens struktur er afgjort af bilfolket, og at det rammer de grupper, som ikke er bevægelige på samme måde. Det rammer børnene, og VS har jo tidligere stillet forslag om, at børnene skal høres i forbindelse med trafiksaneringen af boligområderne. Det var et forslag, der blev grinet en lille smule ad, selv om jeg nok mener, det burde kunne organiseres. I hvert fald mener vi, at det i forhold til de ældre må kunne og skal organiseres. Der er mange byer, hvor man har taget det op på den måde, at man har ladet de ældre selv organisere nogle ældregrupper, som så har fået indflydelse på, hvordan byens struktur skulle se ud. Det er et område, som man måske har været for lidt opmærksom på gennem flere år. I og med at den lille købmand i boligområdet er gået ned og vi alle sammen skal uden for byen for at købe ind i det store indkøbscenter, er en del af det sociale netværk, som mange ældre har betjent sig af, faktisk også forsvundet, og det har betydet en øget ensomhed for mange ældre i boligområderne. Derfor vil vi være med til, at man diskuterer disse ting også ud fra en ældrepolitik, ikke fordi vi specielt kan lide ordet, men fordi vi synes, det er vigtigt, at vi får en politik også for de ældre og ikke bare en politik, der er bestemt af økonomiske hensyn.

Her er det vigtigt, at vi kigger på, hvordan vores boligområder er bygget op. En del af diskussionen om det sociale netværk i boligområderne vil altid dreje sig om institutionerne. Institutionerne, både i form af plejehjem, daginstitutioner, skoler og biblioteker, bliver der tit gjort opmærksom på kan være med til at undergrave det enkelte menneskes ansvar for at være med til at knytte de sammenhænge, der skal til for at gøre boligområ-

det mere levende. Her er vi i VS klart uenige. Vi mener ikke, at det er institutionerne, der er med til at undergrave det sociale netværk, tværtimod. Institutionerne er vel dem, som vi, efter at den lille købmand er gået ned, skal bruge til at opbygge det sociale netværk. Det kræver nogle andre arbejdsmetoder, nogle andre arbejdsforhold i de pågældende institutioner, men jeg tror, det er vigtigt, at man er opmærksom på i forsøget på at knytte generationerne sammen og knytte folk i boligområderne sammen i øvrigt at bruge de muligheder, der ligger i områderne.

Til sidst lidt om plejehjemmene. I VS er vi noget skeptiske over for den måde, som man næsten totalt afskriver plejehjemmene på i redegørelsen her. Vi er enige i, at plejehjemmene skal ændres, så at der bliver større selvbestemmelse, for hvis man bliver frataget sin selvbestemmelse på plejehjemmet, vil det betyde, at man mister sin selvrespekt. Selv at bestemme, hvornår man vil stå op, at bestemme over sine egne penge, over sin stues indretning osv. osv. er individuelle frihedsrettigheder, som vi alle sammen bør have, og dem bør man også arbejde på at man får i højere grad på plejehjemmene.

Til gengæld er jeg ikke enig i, som det blev fremhævet af en af ordførerne tidligere, at det udelukkende er et spørgsmål om ændrede arbejdsmetoder hos personalet. Det er det også, men det er i høj grad et spørgsmål om, at hvis man kræver en individualiseret behandling af de ældre, der kræver behandling – og det er der jo stadig væk en større gruppe af ældre der gør – så forudsætter det også, at man har et personale, der kan forstå den behandling og gøre det på en varm og individualiseret måde. Det kan ikke nytte noget, at man på den ene side går ind for at fastholde rettighederne for de ældre på plejehjemmene og på den anden side skærer ned på personalet. Gør man det – og det gør man i mange kommuner i øjeblikket på grund af den dårlige økonomi, kommunerne har – betyder det, at de ældre netop bliver behandlet som brikker, som små kasser, man kan flytte rundt på. Det er en side af sagen, som man også skal have med.

Tove Lindbo Larsen (S):

Flere ordførere har rost ministerens redegørelse, og den konservative ordfører gjorde